

so tolla wšchizy praja, ja Boha lubuju, ki to tolla wjerno neje? Tehodla je woni činja, so bychu teje Hajmby psched Sswjetom nemjeli; a dokelž so tešch tak rucyje činicz njeda, kajž so wurecki.

Scho da rjeka Boha lubowacz? Je ho Sstowo a Pschikasnju dzeržecz. Kaji Krystus praji: Schruž me lubuje, ton budže moje Sstowo dzeržecz. Pschetož lubujesch ty Boha, da nebudžesch moz jeho Sstowo sazpjecz. Scho da pschikaje Boh Czeledži, Wetrocžkam, Džowkam ic. To, schož pschi tem Pschikajemu swojim Knezim, swojemu Burej a swojej Hospoši, činicz klubja, Boh je žada, a woni je polubja. Čzaju febi tešch sa to swoju dobru Sdu, a maju swoje Rjehwo, swoju Jydz a swoje Piczje, so bychu swjerni a poškuschni byli; tešch činili, schož so winoježi činicz. Skrotkim, so bychu slich Sstuzenjom, Džetom a Prozu swožich Knezich Wuzitk a Rjepšche pyttali. Tehodla budža wnjekotrnych Blakach Pomoznizy mandžetšeho Schtanta menowani, dokelž slich Sstuzby Hospodarstwu pomhacz, a mandžetkim jich žiwnoš s Džetom a se swjernem Sstuzenjom poljepšecz dyrbja.

Alle dže namakasch ty tajkeho Czeledžinja, tajkich Wotrocžkow a Džowkow? Najweczja Nepošluchšnosž, najweczja Rjenoš, Hordoš, newušchne Sstowa, haj, s Nerodu Schkoda, Skaženje Gratu, wšchelake s Pakošenje, a husto došž tešch Kranenje a Rubenje je wietk jara bes nimi. Tehodla nelubu-

ja tešch Boha, ale so Bohu nepscheczelni. Pschetož woni wo Bože Sstowo nerodja, hewak bychu sawjezje wohabojasnichi a swjernichi byli. Na kajž kajž Waschne tehodla Boha lubuja, a so w Božim Sstowi prouja, na tajke so jim tešch dže, so ani Sbožje nimaju, ani jim nicžo netnje. Haj so dyrbja potom žwoje žiwe Dny kudži hubeni Proschěrjo, a Sšlepžy wostacz, kiž žwojeho Kutta nimaju.

Wot Duchomnych, a žyrtwinnych Sstuzomnikow neje treba tu wesehe prajecz; Wono so hježom žamo schudžom pokaje, kak či Sastojnizy, Schožarjo, Rychtarjo, Mjeschženjo, haj Buzrja a Ssuhodny snini sakadja: Maju jich sa žnadnišchich jako swožich Kruwarjow a Sswinjaznych Pastyrjow, a sazpjaja tych žamych. Hacz je runje Boh psches Mjeru twerdže pschikasač, so bychmy jich čješzili, lubowali, a welje do nich dzerželi. Wofebnje, so nebychmy jim jich Sdu s dzerželi kajž pola Propheetu Malachiasa lasujemy. A Krystus žam praji: Džetakčer je swojeje Sdy hodny. Luk. 10. v. 7. Runje kajž ty tehodla neprawje, a pscheczimo Bohu činisch, dži twojemu Wotrocžkej aby Džowzy nješto wottornesch, schož jimaj winoštj žy; tak so tešch pscherješchisch, na Bohu, dži twojemu Duchownemu nješto wottornesch, kotrež jemu dačž winoštj žy. A ty dyrbišch wedžicz, so čže teži Boh na druhem Mjeszi s Nzewedrom, se Spadanjom twojeho Skotu, s Bohenjom, s Wodu, a s druhim Nes s božom